

Veverka in dete.

Glej veverka, kako prijazno
v tesnobi kletke se zabava:
ob lešniku zobé si brusi — hm! —
z metlico-repom povihrava.

Martinek jo zavzeto gleda
in preudárja zagonetko:
kako in kdaj in s čim, da tudi on
imel bi lešnik, rep in kletko!

E. Gangl.

Nebo in zemlja.

*Bele, srebrne ladjice
po morju visokem veslajo,
žejni, prežejni zemljici
dobrotno piti dajo.*

*Ljuba, preljuba zemljica
z močjó se mlado dvigne,
ladjic nikjer — in v sinje nebo
škrjančkova pesemca švigne!*

E. Gangl.

Vrt in polje.

*Ob hišici dehti cvetoči vrt,
metulji, ptički se spreletajo,
srce Alenki v pesmih se oglašá,
in prstki vence nežno spletajo.*

*In blizu, daleč tam — glej, njiva — kruh!
V tla brazde se globoke režejo,
za plugom — oče; in njegove misli
nebo, Alenko, njivo vežejo . . .*

E. Gangl.

Ponos in poklon.

Nove hlačke, nova suknja,
na klobučku vonj cvetóv —
ej, ponosno stopa Markec,
v božji hram gre pot njegov!

Ko zapoje mili zvonček,
dvigne mašnik hostijo,
Markec pade na kolena
in pokloni se pred njo.

E. Gangl.

